A°. 1843. N°. 108.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is f 5 in de drie maanden.

ZATURDAG 3 JUNI.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Van de Turksche grenzen, 17 mei. *Kara-Georgewitsch* is nog altijd niet te Belgrado teruggekeerd, maar heeft uit de ontoegankelijke bergen van Schumadia het berigt gezonden, dat de bevolking aldaar hem niet dan door geweld uit haar midden wil laten vertrekken. Men ziet hieruit, dat zij gelijk hadden, die, reeds bij het begin der reis, vermoedden, dat een vooruitziend plan met dezelve verbonden was. *Wutschitsch* en *Petronowitsch* stellen alle middelen in het werk, om het volk tot tegenstand aan te sporen, en, indien eene nieuwe verkiezing niet vermeden kan worden, om dan ten minste aan de familie *Obrenowitsch* alle kans te benemen. Met dit doel is onlangs een pamflet tegen *Obrenowitsch* uitgegeven en meer dan 5000 exemplaren van hetzelve door alle deelen des lands verspreid. — Uit Konstantinopel meldt men, uit zeer goede bron, dat de sultan sedert eenigen tijd met zeer scheele oogen op zijnen jongeren broeder, den veertien-jarigen sultan *Abdul-Asis*, nederziet, alzoo deze hem in uitstekende eigenschappen verre overtreft; ongelukkigerwijze is de sultan door personen omringd, die deze ijverzucht zoeken aan te wakkeren. Gelijk men weet, was *Asis* reeds de lieveling van *Mahmud*. Het zal dus niet te verwonderen zijn, wanneer men eerstdaags verneemt, dat *Asis* plotseling is overleden. (*A. A. Z.*)

Belgrado, 15 mei. De *Servische Courier*, die tot dusver over de Servische kwestie geheel gezwegen heeft, geeft heden een lang artikel over deze aangelegenheid, waarin onder anderen beweerd wordt, dat vorst *Milosch* en de afgezette *Michaël*, bij de tegenwoordige vijandige stemming des volks en den bitteren haat tegen hen, volstrekt geene hoop kunnen voeden, dat eene nieuwe verkiezing ten gunste van den eenen of den anderen van hen zou uitvallen; zelfs is hun ieder vooruitzigt benomen om als privaatpersonen naar Servië terug te keeren; want Rusland heeft de voorstellen der Porte, ten opzigte van vorst *Milosch* en zijnen zoon, gaaf aangenomen, en dien ten gevolge beide niet alleen voor eeuwig van de vorstenwaardigheid uitgesloten, maar hun zelfs het betreden des lands verboden. Deze tijding, welke uit geloofwaardige bronnen geput is, zal binnen kort bewaarheid worden.

DUITSCHLAND.

Hannover, 27 mei. De koning heeft zijne reis naar Engeland op morgen bepaald, en, naar men zegt, zal de reis over Rotterdam plaats vinden.

Frankfort, 30 mei. De heden ontvangen tijding, dat in de zitting der Tweede Kamer van de Staten-Generaal in 's Gravenhage, den 25sten dezer, met 30 tegen 24 stemmen, de conversie-wet is verworpen, werkte heden op de beurs zeer nadeelig op alle fondsen, en vooral op de Hollandsche $2\frac{1}{2}$ pCts. integralen, welke van 56 tot op $53\frac{11}{16}$ vielen. Met spanning zien onze speculanten nadere berigten uit Amsterdam te gemoet. Maar nog gevoeliger werkte de indruk dezer tijding op alle effecten, daar op morgen de afrekeningsdag dezer maand invalt.

PRUISSEN.

Onze tijd heeft eene nieuwe wijze van zelfmoord in het leven geroepen. Den 27sten mei heeft een jong mensch uit Dantz, naar het schijnt in eene vlaag van zwaarmoedigheid, zich digt voor den aanrollenden spoorweg-trein, dwars over de rails geworpen, zoodat zijne armen en beenen vreesselijk door de raderen verscheurd werden, en zijn hoofd zwaar gekwest werd. Niettegenstaande alle geneeskundige hulp gaf hij eenige uren later den geest.

Uit Oost-Pruissen, 22 mei. De klagten over de onderdrukking der Duitsche bevolking in de Russische Oostzee-provinciën, zoo ten opzigte van hunne taal als van hunne nationaliteit en godsdienst, zijn in den laatsten tijd zoo talrijk en dringend geworden, dat dezelve teregt de opmerkzaamheid van geheel Duitschland opwekken. Wanneer de Russische regering het versmelting-systeem in Polen tracht door te zetten, dan heeft zij daar ten minste een voorwendsel; zij poogt bij deze aangelegenheid zich ten minste daardoor te regtvaardigen, dat Polen, door den opstand, zijne regten verloren heeft, en dat de genomen maatregelen ter handhaving der rust en orde en ter beteugeling van den revolutionairen geest noodzakelijk zijn. Wanneer zij, daarentegen, in de Oostzee-provinciën dezelfde handelwijze volgt, dan ontbreekt haar hier iedere schijn van regt. De Duitschers in de Oostzee-provinciën behoorden, van oudsher, tot de rustigste onderdanen der Russische kroon. Aan hen is het rijk der czaren onmetelijke voordeelen verschuldigd; zij waren het, die het eerst beschaving onder de barbaarsche volkstammen verspreidden; zij waren de grondvesters des handels en der instructie; zij riepen het openbaar onderwijs en nuttige inrigtingen in het leven; zij regelden het inwendig bestuur; met hunnen geest werkte de Russische politiek; ambtenaren en diplomaten waren uit hen voortgesproten, en nog tegenwoordig bekleeden Duitschers de hoogste waardigheden in den staat. Niet ongepast heeft men daarom de Oostzee-provinciën *het hoofd* van Rusland genoemd. Dankbaar erkenden vroegere beheerschers deze groote verdiensten der Duitschers, en zij zochten, door uitstekende privilegiën — waaronder zoodanige, welke uitdrukkelijk het behoud hunner nationaliteit ten doel hebben — door vrijheden, zoo als geene andere provincie of stad in het Russische rijk genoot, hen aan de Russische belangen te boeijen. Dit alles tracht de tegenwoordige regering omver te werpen: niet, omdat zij de overtuiging koestert van de kennis en de talenten der Duitschers reeds te kunnen ontberen, maar juist dewijl zij deze geheel van zich afhankelijk wil maken, en dewijl zij het niet meer noodig acht, regt en billijkheid jegens een volk in acht te nemen, dat naar deszelfs aantal ongetwijfeld in het reusachtige Russische rijk slechts eene kleine plaats beslaat. De Duitschers worden aan een stelsel opgeofferd, dat door een Russischen schrijver op de volgende wijze is uitgedrukt: »Rusland moet trachten eene magt, eene godsdienst, eene natie te worden. Het moet iedere vreemde nationaliteit, die in zijn eigen staatsschip is opgenomen, vernietigen, en zijn eigen karakter en wezen op dezelve inénten.« Op twee dingen schijnt de Russische regering daarbij echter geen acht te slaan: 1o, dat de Duitschers even zoo min tot Slavoniërs zullen worden als de Slavoniërs tot Duitschers; en 2o, dat, als zij het ooit werden, al die voortreffelijkheden en uitstekende eigenschappen, welke zij thans op de Russen vooruit hebben, moeten verloren gaan. In Polen mag het versmelting-systeem, onder de tegenwoordige omstandigheden, als zinder uitwerking blijven daar de Polen Slavonischen, gelijkstammigen oorsprong eene groote toenadering wegbrengt. Daarentegen dal het Duitsche element zich nooit met het Slavonische vereenigen, niet alleen, niet, dewijl de Germaansche stam ... is, en, in het bewustzijn van deszelfs waarde ... zich met een volk gelijk te maken, dat intellectuele en morele begaafdheid verre achter hem staat. Om dezelfde reden zal ook nooit die pauslavonische droom, welke aan de Slavoniërs de heerschappij over Duitschland voorspelt, tot vervulling komen. Het Duitsche element is taai en hard als het hout der Duitsche eiken, het verdraagt een duchtigen stoot zonder te wijken. De passieve maar krachtige tegenstand, welke de Duitschers in de Oostzee-provinciën tegen over den drang der Russische pogingen stellen, kan het pauslanismus overtuigen, dat men alles niet op dezelfde leest kan schoeijen, niet alles kan vernielen; en dat er gevallen zijn, waarin de uitgebreidste magt schipbreuk lijdt.

ENGELAND.

Londen, 29 mei. Tijdingen uit Mexico melden, dat aldaar den 7den april een dekreet was uitgevaardigd, waarbij de regten op alle vreemde goederen met 20 pCt. verhoogd zouden worden. Men geloofde, dat tot de betaling van den eersten termijn der Amerikaansche schadevergoeding, den 10den vervallende, nog geene voorzieningen gemaakt waren, en hechtte daarom meerder geloof aan de in omloop zijnde oorlogszuchtige geruchten.

— Brieven van de Sandwich-eilanden, tot 1 maart melden, dat die eilanden door lord *George Paulet*, bevelhebber van H. M. schip *Carysfort*, in bezit genomen zijn. De voorwaardelijke overgave heeft plaats gehad ten gevolge van eenen eisch van gemelden bevelhebber, waaraan de eilanden geweigerd hebben te voldoen. De Britsche vlag werd geheschen, terwijl het fort en de schepen salutschoten losten.

— Er waren heden hier geruchten in omloop, dat in Ierland groote opgewondenheid heerschte en dat oproerige bewegingen op het punt stonden van aldaar uit te breken. Het garnizoen van Dublin is vermeerderd en eenig geschut is naar het fort gevoerd. Men sprak van eene proclamatie, welke door de regering zoude uitgevaardigd worden, om de bijeenkomsten, ten doel hebbende het prediken van de verbreking der unie, te verbieden.

FRANKRIJK.

Parijs, 29 mei. Een der dagbladen behelst het volgende: »Men verzekert, dat de regering brieven uit China ontvangen heeft, welke behelzen, dat de keizer voornemens is aan de Franschen onmiddellijken toegang tot zijn rijk te verleenen, even als hij dit ten opzigte der Engelschen gedaan.

»Ten gevolge van deze tijding zal eene scheeps-divisie naar die wateren worden afgezonden, onder het kommando van eenen contra-admiraal, waaruit men besluit, dat zij uit verscheiden fregatten en andere oorlogschepen zal bestaan.

»Deze expeditie zou de plannen der Fransche fabrijkanten zeer goed te stade komen; zij zouden stoute speculatiën wagen, daar China stellig voor hen geopend zou zijn, en hun handel aldaar door eene aanzienlijke magt zou worden beschermd.«

— Gisteren is eene telegrafische depêche publiek gemaakt, volgens welke de hertog *van Aumale* den 20sten, uit zijn kamp bij Chambonnia, berigt heeft gezonden, dat de smala (hetwelk beteekent de tenten, familie, bedienden en schatten) van *Abd-el-Kader* overmeesterd is, dat zijne schatkist is uitgeplunderd, en dat zijne reguliere voetknechten deels gedood, deels uiteengedreven zijn, terwijl vier vaandels, een stuk geschut, twee affuiten, zeer groote buit, en talrijke gevangenen en uitgebreide kudden, in handen der Franschen zijn gevallen. De colonne van den prins zou den buit naar de vlakte van Metidjah overbrengen, en hij zelf den 22sten te Boghar aankomen.

Vroeger is meermalen van gedenkschriften gesproken, met wier zamenstelling Z. M. de koning der Franschen zich sedert geruimen tijd zou bezig houden. Thans willen sommigen weten, dat zij bereids gedurende de ballingschap van dien vorst in Zwitserland aangevangen zijn; dat hij, na eenige jaren achtereen door staatszaken in het vervolgen daarvan belet te wezen, thans weder een uur van elken dag daaraan toewijdt, en eindelijk dat hij, in een olografisch testament, zijne familie de verpligting heeft opgelegd om die niet vóór vijftig jaren na zijn afsterven in het licht te geven, opdat alle personen, over welke hij in die gedenkschriften zijn oordeel uitspreekt, voor de uitgave van het tooneel der wereld zouden zijn verdwenen.

Parijs, 30 mei. Een langs buitengewonen weg ontvangen brief uit Barcelona behelst, nopens de gesteldheid der provinciën, de navolgende bijzonderheden: Zendelingen uit Saragossa en Taragona zijn te Barcelona aangekomen om maatregelen met het stedelijk bestuur te beramen; men wil geene beweging overijld ondernemen, maar de belastingen weigeren, welke niet door de cortes zijn goedgekeurd. Vijf honderdduizend franken zijn te Barcelona aangekomen om de troepen te betalen. Het garnizoen van Montjoui is versterkt geworden. Reizigers, die uit Saragossa te Barcelona zijn gearriveerd, berigten, dat, tijdens hun vertrek, eene insurrectie aldaar was uitgebarsten, ten gevolge waarvan het bestuur, de nationale garde en de troepen zich hadden verstaan om bij eene publieke manifestatie te eischen, dat het ministerie *Lopez* wederom in functie wierd gesteld. Verscheiden rijke familiën van Barcelona vlugten naar Frankrijk. In Arragon en Katalonië is men voornemens, met behulp van de gedeputeerden, die Madrid hebben verlaten, te verklaren, dat het regentschap van *Espartero* onmiddellijk ophoude en de Koningin meerderjarig worde verklaard. Al de voornaamste steden waren het hieromtrent eens. Saragossa had haar pronunciamento reeds aan met het garnizoen te kennen gegeven. Het stadsbestuur van Barcelona was geneigd om de beweging te volgen, maar wilde niet het eerste voorbeeld geven. Een koerier heeft het bevel aan den kapitein-generaal *Cortinez* gebragt, om aan de ingezetenen van Barcelona het bedrag der door hen betaalde oorlogschatting in bons voor de betaling der belasting terug te geven. Genoemde generaal heeft dag- en nachtpatrouilles onder de bevelen van den eersten alcade gesteld. Eene groote zamenscholing van volk stond voor de poort van Barcelona, op de Rambla, enz. op den post uit Madrid en Saragossa te wachten. De eerste alcade, na kennis van de ontvangen berigten te hebben genomen, sprak het volk aldus aan: „Weet dat *Prim* (een Katalonisch afgevaardigde) en andere patriotten zich op dit oogenblik in Katalonië bevinden, bezig met veertig duizend man voor de verdediging van de regten des lands te organiseren. Niemand moet zich te Barcelona verroeren, ten einde onze goede verstandhouding met de troepen te onderhouden. Zij, die de wapenen mogten willen opvatten, kunnen de stad verlaten. Geene beweging is binnen Barcelona gelukt, behalve die, welke ik in 1840 heb bestuurd. Degenen, die mij beschuldigen, een Esparterist te zijn, lasteren mij; ik zal toonen zulks niet meer te wezen." Verscheiden groepen van werkvolk hebben zich na deze aanspraak op de pleinen en wandelplaatsen gevormd. De eerste alcade zeide, dat de heer *Prim* weldra in de nabijheid van Barcelona zoude wezen, en dat men zijne instructiën behoorde af te wachten om te handelen.

Parijs, 31 mei. Een te Cherburg ontvangen brief van Mauritius, dd. 1 mei, wil weten, dat de Chinezen al de Engelsche factorijen hebben verbrand.

SPANJE.

Madrid, 26 mei. De *Gazette* maakt heden de stukken bekend, die strekken moeten ter regtvaardiging van het ministerie wegens het decreet der ontbinding van de cortes, die tegen den 25sten augustus zijn bijeengeroepen. De decreten, door den heer *Mendizabal* uitgevaardigd, zijn alle door eenen zekeren geest van desorganisatie gekenmerkt, welke het eigenaardige is der handelingen van dezen minister. Om zoo veel mogelijk de uitwerking van het decreet van ontbinding te neutraliseren, vernietigt de heer *Mendizabal* met eene pennestreek, eene belasting, die jaarlijks 60 millioen realen opbragt. Dit decreet heft op, van af den 1sten julij aanstaande, de octrooi-regten in 28 voorname provincie-steden en drie zeehavens, tot dat de cortes het algemeen belastingstelsel, door de regering ontworpen, zullen hebben aangenomen. Intusschen zullen door de stedelijke regeringen bij voortduring regten worden geheven op vleesch, wijn, alcohol, olie, azijn, zeep, enz.; alle andere voorwerpen zullen vrij zijn van die regten bij den invoer binnen de steden. Het dekreet, waarbij aan de betaling der belastingen eene facultatieve guarantie wordt gegeven, is met hetzelfde oogmerk opgesteld. Zoolang het ministerie niet in ruime mate rekent op de ondersteuning der vrijwillige contribuabelen, alsdan is het moeijelijk deze gedachte en verrigtingen te doen. De door het nieuwe kabinet verleende amnestie is slechts een flaauwe wederkaatsing van den door het ministerie *Lopez* beoogde maatregelen. Het tegenwoordige amnestie-decreet spreekt niet van de uitgewekenen, wier hoop alzoo vervlogen of eindeloos verwijderd is. Gisteren is een koerier uit Valencia aangekomen met het berigt, dat de studenten der hoogeschool, begeerd hebbende, dat het tijdstip der examina veranderd wierd, en daarop een weigerend antwoord bekomen hebbende, openlijk hunne ontevredenheid deswege hebben aan den dag gelegd. De heer *Camacho*, de civiele chef, hen tot bedaren hebbende willen brengen, maakte deze poging hen nog verwoeder en werd die heer door eenen steenworp aan het hoofd getroffen. De stad is in staat van beleg verklaard, doch de rust is hersteld. De heer *Mendizabal* schijnt voornemens te wezen, om eene operatie te doen met de sommen, die in de schatkist zullen vloeijen ten gevolge van het traktaat wegens de kwikzilvermijnen van Almaden. De heer *Calatrava* had deze gelden bestemd tot de betaling van den interest der 3 pCts., doch de heer *Mendizabal* geeft daaraan eene andere bestemming. Wij hadden dit wel voorzien, zegt *el Heraldo*. De generaal-majoor *San Miguel* is benoemd tot kapitein-generaal van Barcelona.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 30 mei. Wij hebben gisteren gemeld, dat op dit oogenblik bij den raad van state aanhangig is een ontwerp van wet tot vereenvoudiging van de regterlijke magt in Nederland. Wij voegden er bij, dat volgens dit ontwerp in het geheele rijk slechts vijf hoven zullen worden gevestigd. Thans vernemen wij, dat die vijf hoven zullen zijn: een voor Noord-Braband en Limburg; een voor Zuid-Holland en Zeeland; een voor Noord-Holland en Utrecht; een voor Gelderland en Overijssel, en een voor Vriesland en Groningen en Drenthe. Het personeel van die vijf hoven zal eenigzins talrijker gemaakt worden. De leden der gesupprimeerde hoven zouden, naar men zegt, over de nieuwe vijf hoven verdeeld en de overcomplete op wachtgeld gesteld, of, als zij 50 jaren oud zijn, of 15 dienstjaren tellen, gepensioneerd worden. Wijders zullen bij hetzelfde ontwerp zes arrondissements-regtbanken en twaalf kantongeregten gesupprimeerd worden. De eersten zijn reeds bepaald; de laatsten zullen nader aangewezen worden.

's Gravenhage, 31 mei. Thans wordt met ijver gearbeid, in de nabijheid van de Kaag, op de hoogte van Sassenheim, aan de vestiging van het kolossale werktuig, hetwelk den naam van *de Leeghwater* zal dragen en waarmede eene eerste proef zal worden gedaan ter uitmaling van de Haarlemmermeer; eene proeve, welke, indien zij naar wensch uitvalt, gelijk men naar alle redelijke berekeningen mag verwachten, de vestiging van nog twee dergelijke werktuigen zal ten gevolge hebben, welker vereenigde werking de uitgebreide waterplas van ongeveer 18000 bunders, in weinig meer dan een jaar tijds, in droog en bebouwbaar land zal moeten herscheppen. Het werktuig bestaat uit een gemetselden toren, waarin de stoom-cilinders zullen worden geplaatst, en waaromheen elf pompen zullen worden ingerigt. De balanzen dezer pompen zullen op de wanden van den toren rusten, en de pompen moeten gezamenlijk, met elken pompslag, vier en veertig kubiek-ellen waters opbrengen en uitstorten. De twee stoom-cilinders zullen in elkander worden gezet. De binnenste, welke eene middellijn van ongeveer zeven voeten bekomt, moet een zwaar tegenwigt opwegen, bestemd om de balanzen binnen den toren neder te drukken, en alzoo de zuigers der pompen op te heffen. De buitenste cilinder zal van de grootste soort zijn en eene middellijn van ongeveer twaalf voeten bekomen. De cilinder zal den stoom van den binnen-cilinder ontvangen, om de werking van het tegenwigt te bevorderen. Aan het werktuig zijn voorts nog verschillende inrigtingen verbonden, welke van de scherpzinnigheid der uitvinders getuigen en welke strekken zullen om de geleidelijke werking van dit magtige gevaarte te verzekeren.

Men verneemt dat het heiwerk zoo is ver gevorderd, dat eerlang de eerste steen aan *de Leeghwater* zal kunnen worden gelegd.

Arnhem, 2 juni, Gisteren is de ridderschap van Gelderland alhier vergaderd geweest. Van de 99 leden welke dat collegie tegenwoordig telt, waren er slechts 43 aanwezig. De belangrijkste taak voor deze vergadering was het doen eener keuze van 10 leden van een gelijk getal aftredenden, en van 2 nieuwe leden in plaats van *W. G. F.* grave *van Reede van Middachten*, die voor zijne betrekking ten deze bedankt had, en van wijlen den heer *P. E.* baron *d'Yoy*. — Van de tien uitvallende leden werden er 9 weder ingekozen, te weten de heeren: *H. J. C. J.* baron *van Heeckeren van Enghuizen*, *R. W.* baron *van Lijnden*, *A. W. O.* baron *van Nagell van Ampsen*, *H. J.* baron *Schimmelpenninck van der Oye*, *G. L. C. H.* grave *van Ranzow van Meinerswijck*, *D. L.* baron *van Brakell tot den Brakell en Vredestein*, *J. F. H. J. E.* baron *Makay*, *W.* baron *van Lijnden* en *F. C. T.* baron *d'Isendoorn à Blois tot Cannenburg*; terwijl voor den heer Jhr. *S. van Lijnden van Oldenaller en de Snor*, die niet herkozen is, benoemd werd de heer *A. F.* baron *Sloet van Hoonenburg*; voor den graaf *van Reede van Middachten*, viel de keuze op den heer *W.* baron *van Heeckeren van Kell*, advokaat alhier, en voor den heer baron *d'Yvoy* op den heer *R. A. J.* baron *van Ittersum*, notaris te Brummen.

— In het derde kies-district van het platteland van Gelderland werd gisteren insgelijks vergadering gehouden tot het kiezen van een lid voor de provinciale staten, en wel in plaats van het aftredende lid *B. F. L.* baron *van Westerholt*, die niet herkozen werd, doch in wiens plaats, na *twee* stemmingen, benoemd werd de heer *J. L. Umbrove*. (Zou men wel de beleefdheid willen hebben, ons ook den uitslag der stemmingen uit de andere districten mede te deelen?)

— De krijgsraad in het provinciaal kommandement van Gelderland heeft, bij vonnis van 20 ll., geapprobeerd door het hoog militair geregtshof den 31sten mei daaraanvolgende, den luitenant der artilerie *Roos* schuldig verklaard aan *manslag*; doch tevens aangenomen dat er *provocatie* had bestaan en denzelven mitsdien, met toepassing van art. 321 en 326 van het algemeen wetboek van strafregt, veroordeeld tot eene correctionele gevangenzetting van *vijftien maanden*.

Ingezonden stukken.

De verwerping der wet, tot (zoogenaamde) regeling van 's rijks openbare schuld, en derzelver gevolgen.

Eene buitengewone gebeurtenis heeft plaats in de financiële wereld. Hetgeen velen als hoogst onwaarschijnlijk, anderen als onmogelijk hadden beschouwd, gebeurt in onzen, anders zoo rustigen tijd. In eene enkele week daalt de prijs der 2½ pCts. nationale effecten, de kern van 's rijks publieke schuld, meer dan vier pCt.; het oude, geliefkoosde, alom bekende en gevraagde papier, dat, gemakkelijker dan eenig ander voorwerp van bezit, in drie vierden der beschaafde wereld, elk oogenblik kan worden te gelde gemaakt, dermate gemakkelijk, dat men de certificaten daarvan soms „geldzakken met coupons" plag te noemen; het papier, dat in de onvergetelijke crisis van 1818, toen Oostenrijksche, Russische en andere effecten onverkoopbaar waren geworden, tegen naauwelijks verminderde prijzen gereede afnemers vond — verliest thans, binnen weinige dagen, bijkans een tiende van de waarde; zoodat de geheele massa, naar den beursprijs geschat, op heden dertig à veertig millioen gulden minder waard is dan naauwelijks eene halve maand geleden, het aanzienlijke verlies op alle andere nationale effecten niet eens in aanmerking genomen. Is de goede verstandhouding tusschen de vijf groote mogendheden verbroken? Dreigt een alles vernielende oorlog? Neen, dit zoude, te oordeelen naar het gebeurde in het najaar van 1840, toen de prijs der Fransche rente van 86 tot op 64 daalde, geene zoo plotselinge vermindering in de waarde onzer nationale schuldbrieven ten gevolge gehad hebben. Staat de Engelsche bank op het punt, niet aan hare verpligtingen te kunnen voldoen? Is de groote en magtige Londensche beurs zoo ver gebragt, om buiten 's lands hulp te moeten zoeken? Het zoude, gelijk de ondervinding heeft geleerd, van slechts ondergeschikten invloed op de prijzen onzer nationale effecten zijn. Wordt de eene of andere groote handelplaats van het vaste land door eene financiële crisis geteisterd? Brengt elke post eene nieuwe lijst van aanzienlijke huizen, welke den storm geen weerstand

kunnen bieden? Dergelijk iets is voor twee jaren gebeurd, toen, slag op slag, te Weenen, te Munchen en op vele andere plaatsen, handelshuizen van Europesche vermaardheid vielen; onze nationale schuldbrieven gevoelden den schok; er had eene daling van bijkans een half pCt. plaats. Eene andere prijsvermindering, ook van omstreeks een half pCt., in de maand mei van het laatstvoorleden jaar, is meer versch in het geheugen. Wat had aanleiding daartoe gegeven? Een derde der aanzienlijkste en rijkste koopstad van Duitschland staat in vlammen; het woedende element dreigt ook de overige twee derden der oude Hanzestad te verslinden; honderd millioen zijn binnen weinige uren van de aarde verdwenen. Veel verschrikkelijker moet dus de ramp zijn van dit oogenblik. Eene overstrooming heeft de hoofdstad verzwolgen, Nederland van deszelfs sieraad beroofd? Of eene aardbeving, akeliger dan het menschdom ze immer zag, heeft onze kostbare Overzeesche bezittingen doen vergaan; op den grond der zee moet Java worden gezocht? Of een onvoorziene slag heeft het dierbaar hoofd van den monarch getroffen? Goddank niets van dit alles. Amsterdam baadt, bestraald van eene liefelijke lentezon, vertoont zich, statiger en heerlijker dan ooit, de prachtige stad met hare ontelbare paleizen. De gunstiger berigten uit 's rijks Overzeesche bezittingen stemmen elk Nederlandsch hart tot verdubbelde dankbaarheid jegens Hem, die Nederland steeds liefderijk beschermde. Hij vergunt bij voortduur den besten staat van gezondheid aan Nederlands edelmoedigen vorst.

Maar wat dan, vraagt ongeduldig de lezer, die ver verwijderd leeft van het verderfelijke beurspel? Indien er wezenlijk vrede en rust heerscht, zoo hier als elders, je nauwelijk eenig wolkje zich vertoont aan den staatkundigen gezigtseinder; indien geene financiële crisis de beurzen teistert, integendeel de kapitalen op de voornaamste beurzen ruimer zijn dan te eeniger tijd; indien de kultuur in de Overzeesche bezittingen, even als de bevolking klimmende, de prijs van onderscheidene producten eenigzins verbeterd, de opbrengst der indirecte belastingen hier te lande in de eerste vier maanden van dit jaar omstreeks een millioen hooger is dan in het laatst verleden jaar, — wat is er dan ontzettends gebeurd? Een ontwerp van wet is afgestemd, zie daar de groote drijfveer! Een ontwerp tot zoogenaamde regeling van 's rijks openbare schuld; een ontwerp, dat door allen, welke rijpelijk over het onderwerp hebben nagedacht, en die hun oordeel niet door eenen diep te betreuren geest van speculatie lieten misleiden, als onstaatkundig, onzedelijk, ondoelmatig en onuitvoerbaar werd beschouwd; een ontwerp, hetwelk ook door ons — wij zijn fier daarop — door alle middelen, die de wet vergunt, werd bestreden, met dat gevolg, dat onze onvermoeide en ijverige pogingen, zoo het schijnt, niet geheel onopgemerkt, onze betoogen misschien niet zonder eenige weerkaatsing in 's lands raadzaal zijn gebleven. Het zoude nutteloos zijn om hier al de argumenten te herhalen, welke tegen het ontwerp pleiten. Afstand der Belgische schuldvordering tegen eenen onevenredig lagen prijs, als gevolg der aan het ministerie wel niet met ronde woorden toegekende, doch uit de duistere bewoordingen der wet af te leiden schier onbeperkte volmagt tot realisatie; verhooging van het kapitaal der schuld met 41 pCt., zonder gevenredigde besparing; aanvulling van een te-kort, dat wel los heen opgegeven, doch nog geenszins door de Kamers erkend is; aflossing van schuld aan de handelmaatschappij, door wijziging van een, twee jaren geleden, met dat ligchaam aangegaan zeer doelmatig contract, van welks stipte nakoming de natie de schoonste vruchten in de toekomst mag verwachten; verkrachting van het, bij gelegenheid van de wet, omtrent de conversie der uitgestelde schuld, zoo hoog geprezen stelsel, den last van den nazaat, zelfs met eenige opoffering voor het tegenwoordig geslacht, zoo veel mogelijk te verligten; verwarring van onderscheidene punten, welke onderling niets gemeen hebben, in een en dezelfde wet, — zie daar de hoofdtrekken van een der meest omvattende, doch tevens ook gevaarlijkste ontwerpen, welke immer aan eenige wetgevende vergadering zijn aangeboden. Hulde aan de voortreffelijke mannen, welke den moed hadden, om, in weerwil van het met onmiskenbare oratorische kunstvaardigheid uit de verwerping voorspelde onheil, niet voor een krachtig besluit terug te deinzen! Wat volgt uit dit besluit? Dat de meerderheid der Kamer de oude, verderfelijke sleur, tot welker voortduur, voor eene reeks van jaren, deze wet de ruimste aanleiding zoude hebben gegeven, voor goed wil doen ophouden; dat, eindelijk, de schoone dag voor Nederland aanbreekt, waarop deszelfs financiële wetten zullen gevestigd worden op soliede grondslagen, waarop het budget zal worden eene waarheid.

De omstandigheden van het oogenblik mogen moeijelijk zijn, — onoverkomelijk zijn de zwarigheden niet. Een land als Nederland vermag veel in tijd van rust en vrede, en wanneer de ingezetenen, overtuigd van het gewigt der zaak, de handen eensgezind in elkander slaan. Hersenschimmig ware het, eenige de minste vrees te koesteren voor de stipte vervulling van 's lands verbindtenissen gedurende de naaste toekomst. Want zoo onvoorzigtig is geen minister van finantiën, om niet steeds de gelden voor de uitgaven der eerstvolgende maanden beschikbaar te houden. Doch al mogten er, ten gevolge van niet te voorziene gebeurtenissen, soms eenige millioenen ontbreken, — is Nederland dan plotseling zoo zwak geworden, dat men deswege behoeft bevreesd te zijn? De beurs van Amsterdam moge zich vernederd gevoelen, dat men haar geheel voorbij gezien en met Fransche bankiers en Brusselsche maatschappijen onderhandeld heeft, — onverzoenbaar is zij niet. Men late haar regt wedervaren, door — wij hebben zoo dikwerf daarop aangedrongen — bij gewigtige financiële vraagstukken het advies van aanzienlijke en in de praktijk grijs geworden handelaren in te winnen, die den geest der kapitalisten kennen, — en de middelen tot voorziening in eene oogenblikkelijke behoefte zullen spoedig gevonden zijn. Men heeft ongelijk, de kapitalisten als de bloedzuigers, als de gevaarlijkste vijanden van den staat te doen voorkomen. De kapitalist houdt niet op, burger van den staat te zijn, en, meer dan elk ander burger, heeft hij belang bij de welvaart van den staat. Doch aan de andere zijde mogen kapitalisten ook niet zoo kleingeestig zijn, vrees te koesteren voor eene nationale bankbreuk, omdat dertig leden der Kamer hunne stem tegen een ondoelmatig, ja allerverderfelijkst ministerieel voorstel hebben uitgebragt. Die vrees ware niet slechts buitensporig, — zij ware beleedigend voor de ijverigste voorstanders van eene onkreukbare vervulling van alle door den staat aangegane verpligtingen. Mannen als LUZAC, BRUCE, WARIN, VERWER-MEJAN, VAN HOORN VAN BURGH, die in der tijd de regten der houders van uitgestelde schuld zoo manmoedig tegen elke inbreuk op bestaande wetten hebben verdedigd, willen evenmin een staatsbankroet als de grootste houder van effecten aan de Amsterdamsche beurs. Negentien twintigste der Kamer begrijpen, dat eene bankbreuk van den staat zoude zijn een zelfmoord; geen lid zou den moed hebben, immer op zulk eenen maatregel aan te dringen; en wanneer soms het hatelijke woord bankroet gebezigd wordt, zoo is het even als men de pest noemt, wanneer omtrent quarantaine-instellingen beraadslaagd wordt. Dat bewindslieden, in overdreven ijver, de bedreiging met het bankroet als het laatste wapen tot doordrijving van hunne ontwerpen bezigen, kan toch waarlijk niet aan de Kamer worden verweten. Eere der volksvertegenwoordiging, die zich door zulk eene even onstaatkundige als onparlementaire bedreiging niet van den goeden weg laat afbrengen!

Wat zal thans de natuurlijke loop van zaken zijn? In de eerste plaats zal de regering het opgegeven tekort nader moeten aantoonen en staven, en, in overeenstemming met de Kamers, doelmatige maatregelen tot deszelfs dekking vast stellen. Vervolgens zal de reeds op den naam van den Nederlandschen staat ingeschreven schuldvordering ten laste van België op de voordeeligste wijze worden te gelde gemaakt, zonder aanzien van personen en bijzondere betrekkingen. Tot eene *op solide grondslagen steunende* reductie van rente heeft Nederland de hulp van niemand noodig — het allerminst die van eene Belgische maatschappij, die, nog niet lang geleden, het Nederlandsch gouvernement voor de regtbanken riep en hare, al dan niet gegronde beschuldigingen door geheel Europa deed weergalmen. De opbrengst der schuldvordering op België, alsmede de veertig millioenen, waarmede België de tweede helft van deszelfs bijdrage in de voorheen gemeenschappelijke schuld kan en zal afdoen, zullen tot aflossing van vijf pCts. nationale schuld strekken. Op deze wijze zal in elk geval de aanzienlijke som van tachtig millioen gulden vijf pCts. schuld worden weggeruimd. Men weet, dat het grootste gedeelte dier schuld, gelijk trouwens van alle publieke schulden, niet is in handen van speculanten, maar van renteniers, welke zullen trachten, het te ontvangen kapitaal zoo spoedig mogelijk op eenige andere wijze rentgevend te beleggen. Ook laat het zich voorzien, dat menige dier renteniers, hetzij uit gewoonte, hetzij omdat zij reeds effecten genoeg te laste van andere staten bezitten, bij de wederbelegging de voorkeur zullen geven aan Nederlandsche effecten. De invloed van eene zoo aanzienlijke aflossing van schuld zal derhalve, mits er niet een algemeen wantrouwen in de administratie tegenover staat, van zeer gunstigen aard moeten zijn. Wordt alsnu, hetgeen de schuldvordering op België meer opbrengt dan 50 pCt. (en dit meerdere zal bij eene schrandere behandeling van zaken, zeer aanzienlijk kunnen zijn,) tot eene premie aan die houders van 5 pCts. schuld besteed, welke binnen eenen zekeren termijn verklaren, in de vermindering op $4\frac{1}{2}$ pCt. genoegen te nemen, zoo zal, behoudens buitengewone gebeurtenissen, de vermindering der rente met een tiende, zonder eenige vermeerdering van kapitaal, op de geleidelijkste wijze worden ten uitvoer gebragt, al heeft men dan ook, tot het laatste oogenblik toe, de onuitvoerbaarheid, de onmogelijkheid van zoodanige vermindering op den voorgrond geplaatst.

Niets zoude opgeofferd worden dan alleen het zoo genaamde opgeld (de meerdere opbrengst dan vijftig pCt.) der schuldvordering op België, waarvan, na aftrek van provisie, courtagie en andere kosten, ook naar het verworpen voorstel, hoogstwaarschijnlijk slechts weinig in 's rijks schatkist zoude gevloeid zijn.

De schrijver dezes wenscht niet tot hen te behooren, welke de regering, de Kamer en de dagbladen met veelal onuitvoerbare projecten lastig vallen. Doch terwijl men nog op het einde der gedenkwaardige discussiën, op het plegtig oogenblik der beslissing, in de stelligste bewoordingen verklaard heeft, dat zij, die eene vermindering der rente op $4\frac{1}{2}$ pCt., zonder verhooging van kapitaal, voorstaan, liever ronduit moesten bekennen, in het geheel geen reductie te willen, en terwijl de voorstanders van het afgestemde ontwerp den gemoedelijken mannen, die hetzelve bestreden, herhaaldelijk verweten, geenen beteren weg te hebben aangetoond, — zoo moge hier wel gevraagd worden:

Indien de staat aan elken houder van f 3000 vijf pCts. schuld aanbood, bij toestemming tot eene vermindering op $4\frac{1}{2}$ pCt., eene som van f 2000 $2\frac{1}{2}$ pCts. Belgische schuld tegen 50 pCt. te kunnen verkrijgen, — zouden dan niet velen zich beijveren van dit aanbod gebruik te maken? De houders van vijf pCts. schuld zouden dan eene wezenlijke voorkeur genieten, vrij wat gewigtiger dan de voorkeur, die hun bij het begraven ontwerp toegekend was; de voorkeur, namelijk, om 3 pCts. nationale schuld tegen omstreeks 71 pCt. te kunnen verkrijgen, terwijl de beursprijs der bestaande en alom gangbare $2\frac{1}{2}$ pCt. nationale schuld $56\frac{1}{2}$ à $57\frac{1}{2}$ was. De staat moge, even als de particulier, geene verpligting hebben om meer dan het volle nominale kapitaal van deszelfs schuldbrieven te betalen; doch wanneer een effect, gedurende eene reeks van jaren, met een niet onaanzienlijk opgeld werd verhandeld, omdat het publiek onderstelde, dat er geene of althans geen spoedige aflossing zoude plaats hebben; indien menige renteniers zoodanig effect nog voor weinige maanden met $2\frac{1}{2}$ à 3 pCt. opgeld hebben gekocht, — zoo rust op den staats-schuldenaar zekere zedelijke verpligting, om den houder eenige schadevergoeding te vergunnen. Gelukkig, wanneer, gelijk in het onderhavige geval, daaraan kan worden voldaan, zonder eenige wezenlijke opoffering aan 's rijks schatkist op te leggen.

Doch bleven, tegen alle verwachting, de houders van 5 pCts. schuld in gebreke, om van het hun gemaakte schoone aanbod partij te trekken, — zouden dan niet handelaren, welke deze Belgische schuld ten minste 56 pCt. waardig achten of op andere markten tegen hoogeren prijs kunnen realiseren, deze conversie gereedelijk bewerkstelligen? Zal niet op deze wijze een kapitaal van honderd en twintig millioen gulden 5 pCts. schuld in de eerste plaats worden weggeruimd, of zelfs van honderd en zestig millioen, indien bepaald wierd, dat de stortingen voor de Belgische schuld niet anders dan in vijf pCts. schuld kunnen worden voldaan (1).

(1) Volgens dit ontwerp zou de houder van f 4000 nationale 5 pCts. schuld dus verkrijgen: f 3000 nieuwe $4\frac{1}{2}$ pCts. en f 2000 Belgische $2\frac{1}{2}$ pCts., te zamen f 5000 nominaal, met f 185 jaarlijksche rente. Dus vermeerdering van het kapitaal met een vierde, bij gemis van slechts drie veertigste ($\frac{3}{40}$ pCt.) van de rente. Bij het ministeriële ontwerp bedroeg de vermindering meer dan het dubbelde. Administrateuren van nieuwe gestichten, voogden van minderjarigen zouden de verkregen $2\frac{1}{2}$ pCt. Belgische tegen $2\frac{1}{2}$ pCt. Nederlandsche schuld moeten verruilen; vele particulieren zouden dit vrijwillig doen, en de indruk dezer operatiën op den prijs der laatstgenoemde zoude niet anders dan zeer gunstig kunnen zijn.

Dit ware eene tweede gunst, aan de houders van vijf pCts. schuldbrieven toegekend, welke den staat hoegenaamd niets zoude kosten. Zal vervolgens de met 120 of 160 millioenen verminderde 5 pCts. schuld, met de later van België te verkrijgen 40 millioenen geld, niet zeer gemakkelijk op 4½ pCt. of zelfs minder kunnen worden gebragt? Het eenige, wat zich, zoo mij dunkt, tegen deze combinatie laat in het midden brengen, is, dat de Fransche bankier en de Brusselsche maatschappij dan niets vooruit zullen hebben boven het Nederlandsche publiek; dat zij met leege handen zullen uitgaan voor de, trouwens in alle stilte, bewezene onmetelijke diensten. Doch daar deze diensten noch aan de Kamer, noch aan de natie op officiële of officieuse wijze bekend zijn geworden, zoo hebben zij ook geene reden, zich over ondankbaarheid te bezwaren, en zullen daarin niets dan een bescheiden wenk erkennen, om zich verder niet in de huishoudelijke zaken van Nederland te mengen.

De belangen van den staat en deszelfs schuldeischers zouden beiden door zoodanig ontwerp bevorderd worden. Deze schoone uitkomst wordt bereikt, doordien de geheele transactie onmiddellijk en zonder eenige kosten tusschen hen afgedaan wordt, zonder dat tusschen-personen millioenen op de eene of ander partij behalen, gelijk bij het verworpen voorstel zoude geschied zijn.

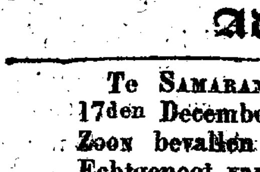
Voorzeker zijn de hier slechts vlugtig aangeduide denkbeelden voor wijziging, voor verbetering vatbaar. Elders hebben wij uitvoerig betoogd, dat het oogenblik volstrekt ongeschikt is tot de uitgifte van een effect met geringe rente en groote verhooging van kapitaal. Eene verhooging met 41 pCt. ware daarenboven iets zonder voorbeeld in de geschiedenis der financiën geweest. Dit neemt echter niet weg, dat, door de verkrijging der tachtig millioen van België, in elk geval eene besparing op de rente zal kunnen worden bereikt. Worden dan andere aanzienlijke besparingen, waarvan de mogelijkheid thans door de regering erkend is, daargesteld, en de lasten beter voor de natie verdeeld, zoo mag men wel op eene betere verhouding tusschen de uitgaven en inkomsten van den staat vertrouwen. Moge dan de natie van nu tot het jaar 1849 nog dezelfde of zelfs eenigzins zwaarder lasten dragen, — zoo veel te verblijdender is het vooruitzigt op het tijdstip, dat, de schuld aan de handelmaatschappij afgelost zijnde, de geheele opbrengst der Overzeesche bezittingen tot allengsche wezenlijke uitdelging van schuld zal kunnen worden besteed, Nederlands schuldbrieven zullen dan niet langer dertig pCt. minder staan dan die van Denemarken, vijftig pCt. minder dan die van Engeland, waar men het laatste redmiddel, eene *income-tax*, reeds heeft te baat genomen. Mogen dan zij, welke voor eenige dagen waanden, een drie pCts. effect gereedelijk tegen 72 of 73 pCt. te kunnen plaatsen, thans plotseling wanhopen en zich *à tout prix* van hunne Nederlandsche effecten ontslaan, — helderziende mannen ontwaren in de verwerping van een gecompliceerd en onuitvoerbaar ontwerp, welks aanneming den ouden, verderfelijken sleur zoude bevestigd hebben, den dageraad van eene schooner toekomst. Ook de verwerping van het beruchte ontwerp tot daarstelling van eene nieuwe schuld van 56 millioen ten laste van 's rijks Overzeesche bezittingen, bragt eene niet geringe daling in den prijs der nationale effecten te weeg; doch weldra werd de krachtige houding der Tweede Kamer uit een gunstiger oogpunt beoordeeld en de prijzen der effecten klommen hooger dan te voren; het vertrouwen had eenen krachtigen steun verworven in de onafhankelijkheid en vooruitzigtigheid der volksvertegenwoordiging. Zoo ook vertrouwen wij, na de verwerping van wet, tot (zoogenaamde) regeling van 's rijks openbare schuld, meer dan ooit op de kracht, de eerlijkheid en de toekomst van Nederland.

Amsterdam, den 28sten Mei 1843.

......R.

Advertentiën.

Te SAMARANG, op het Eiland JAVA, is, den 17den December 1842, voorspoedig van eenen Zoon bevallen *C. H. DONKER CURTIUS*, Echtgenoot van Mr. *J. H. DONKER CURTIUS*, *Lid van den Raad van Justitie aldaar.*

De Notaris *VAN ITTERSUM*, te *Brummen*, zal aldaar, op Zaturdag den 24sten Junij 1843 bij inzet, en 14 dagen daarna, den 8sten Julij bij toeslag, telkens des middags ten 12 ure, aan het Logement *de Kroon*, in het openbaar veilen, en, *naar genoegen geldende*, verkoopen:

1o. Een zeer schoon **BUITENGOED**, alleraangenaamst gelegen nabij *Brummen*, aan den Straatweg naar *Zutphen*, ¾ uur van die stad verwijderd; bestaande in eene voor weinige jaren nieuw gebouwde kapitale HEEREN-HUIZINGE, waarin 11 zoo BENEDEN- als BOVEN-KAMERS, alle behangen en geplafoneerd en van Stookplaatsen voorzien; ruime KEUKEN met WEL- en REGEN-WATERS-POMP, verwulfde KELDERS, ZOLDERS, DOMESTIEKEN-KAMERS, ruim KOETSHUIS, met PAARDEN- en BEESTEN-STALLING, HOOIBERG, enz. daarbij gelegen TUIN en BOOMGAARD, voorzien van de fijnste soorten van VRUCHTBOOMEN, BOUW- en WEIDE-LANDEN mede aan den Straatweg gelegen; zullende dit Buitengoed in perceelen en in massa geveild worden. Te zamen groot 9 Bunders, 69 Roeden en 30 Ellen.

2o. Een **BURGER-WOONHUIS**, waarin thans een Winkel wordt uitgeoefend, genaamd *Zelden Rust*, bevattende 3 KAMERS, KEUKEN, KELDER en ZOLDER en daarachter gelegen BLEEKVELD, gelegen in den Dorpe *Brummen*, onmiddelijk aan den Straatweg; groot 1 Roede en 80 Ellen.

3o. Een **DITO WOONHUIS**, genaamd *Ruimzigt*, verdeeld in 2 WONINGEN, bevattende 3 KAMERS, 2 KEUKENS, KELDER, GOOT en ZOLDER, daarachter gelegen TUIN, gelegen nabij den Dorpe *Brummen*, aan den zoogenaamden Rhienderschen weg; groot 4 Roeden en 10 Ellen.

Deze goederen zijn alle Maandagen en Dingsdagen, van des morgens ten 10 tot des namiddags ten 4 ure, met een permissie-biljet, door voornoemden Notaris afgegeven, te zien.

Het Goed, onder No. 1 vermeld, blijft inmiddels *UIT DE HAND TE KOOP.*

Nadere informatiën zijn ten Kantore van genoemden Notaris te bekomen, alwaar 8 dagen voor den inzet de veil-conditiën ter inzage zullen in gereedheid zijn. Brieven franco.

De Notaris Mr. *A. Æ. HOOGLANDT*, te *Barneveld*, als daartoe benoemd door de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, is voornemens, op Dingsdag den 14den Junij 1843, des voormiddags ten 11 ure, in het Logement bij den heer *WILBRINK*, te *Voorthuizen*, publiek, met hoogen, te doen inzetten, om 8 dagen daarna, terzelfder ure en plaatse, finaal te worden verkocht:

No. 1. Een voor weinige jaren nieuw gebouwd **WINKELHUIS**, tevens ingerigt tot **BROOD-BAKKERIJ**, met ruim **ACHTERHUIS** en **SCHUUR**, staande op het beste gedeelte van het Dorp *Voorthuizen*; — Kadastraal Sectie E, No. 135*bis*; — thans bewoond door de Weduwe *RUDDINGH.*

En No. 2. Een perceel **BOUWLAND**, onder *Voorthuizen*, Sectie G, No. 797; groot 1 Bunder, 54 Roeden. — Beide te aanvaarden 1o. October aanstaande.

Informatiën bij genoemden Notaris en bij den Candidaat-Notaris *N. STERK*, te *Barneveld*. — *Brieven franko.*

Mr. *J. DE ROO*, Notaris te *Tiel*, zal, namens zijne principalen, op Woensdag den 7den Junij 1843, ten huize van den Kastelein *KEUKEN*, te *Echteld*, doen inzetten, en op Woensdag den 21sten Junij daaraanvolgende, ten huize van den Kastelein *VAN MILL*, aldaar, beide des morgens ten 10 ure, finaal verkoopen:

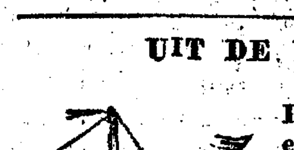
Eene **HOFSTEDE**, bestaande in een groot, hecht **HUIS**, **SCHUREN**, **BERGEN**, **HOF**, **BOOMGAARDEN**, **BOUW-** en **WEILANDEN**; te zamen groot ruim 38 Bunders, benevens eene kleinere **DITO**, bestaande in **HUIS**, **SCHUUR**, **HOF**, **BOUW-**, **WEILAND** en **BOOMGAARD**, groot ruim 12 Bunders, welke Goederen in percelen, en in ééne massa zullen worden geveild; voorts nog een **HUIS**, met **ERF** en **BOOMGAARD**; groot 52 Roeden en 10 Ellen.

De voorschreven Goederen, alle van de beste kwaliteit, en bij Biljetten van bekendmaking in het breede omschreven, zijn in de Gemeente van *Echteld*, in de nabijheid der stad *Tiel*, met uitzondering van twee percelen Weiland, die onder de Gemeente van *Lienden* gelegen zijn.

††† De Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*, zal, op Dingsdag den 6den Junij 1843, des voormiddags ten 10 ure, op de Steen-Fabriek *de Paardeweide*, te *Pannerden*, publiek verkoopen:

De **MATERIALEN** eener in volle werking zijnde **STEEN-FABRIEK**, bestaande hoofdzakelijk in 4 **LEEM-KARREN**, 3 **VORMTAFELS**, 20 **STEEN-** en 9 **TOEWAGENS**, 800 **RIETMATTEN**, 148 **VRACHTSLIETEN**, 154 **DITO POSTEN**, 10 **LINNEN BEDDEN** MET **TOEBEHOOREN** en eindelijk 2 **PAARDEN**, waaronder er een van *twee* jaren en eene **LANGE KAR** met **HUIF**.

UIT DE HAND TE KOOP.

Eene wel-onderhoudene **GIERPONT**, met *drie* **BOEG-TAKEN** en **KETTING**, benevens verder **TOEBEHOOR**, liggende op den *Rijn*, te *Pannerden*.

Te bevragen bij den Heer *D. VERWAAIJEN*, te *Pannerden*, of ten Kantore van den Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*.

Uit de Hand te Koop:

Een vlug **HITJE** geschikt tot allerhanden arbeid, met **HUIF-WAGENTJE**, **TUIGEN** en **ZADEL**. — Te bevragen met franco-brieven onder Letter S, bij den Heer *W. J. THIEME*, Boekhandelaar te *Zutphen*.

††† Er wordt tegen 1o. Augustus of November bij een' gehuwden Predikant, zonder Kinderen, op een stil Dorp tusschen *Arnhem* en *Zutphen*, gevraagd eene Vrouwelijke DIENSTBODE, welke de vereischten bezit, om als Meid alleen te dienen. Er zal geen regard geslagen worden dan op de zulken, die bewijzen overleveren van reeds meerdere jaren eerlijk en trouw, ordelijk en zindelijk te hebben gediend en den ouderdom van 30 tot 40 jaren bereikt hebben Het loon zal naar bekwaamheden en zedelijk karakter geevenredigd worden. — Zich te adresseren met *franco-brieven*, onder Letter R, of liefst in persoon, bij den Boekhandelaar *DOIJER*, te *Arnhem*.

††† De ondergeteekende brengt ter kennis van het geëerde Publiek, dat hij den WINKEL van zijne Schoonmoeder, de Weduwe *JACOBIE*, in de Ketelstraat, heeft overgenomen, en denzelven meer uitgebreid en gesorteerd heeft in SAIJETTEN, GAREN, BAND en KRAMERIJEN. Hij beveelt zich in de gunst van het geëerde publiek, hetwelk kan verzekerd zijn van solide Goederen, civiele en vaste Prijzen en eene prompte bediening.

Arnhem, 1 Junij 1843.

H. BACHMANN.

††† RIET, Lang en Fijn, TE KOOP, bij *KINGMA*, op den Velpschen Weg, Wijk I. No. 7, te *Arnhem*.

TE KOOP:

Eene extra groote en zware Melkgevende EZELIN MET HAAR VEULEN. Met franco-brieven te bevragen bij den Uitgever dezer Courant.

RIJN- EN IJSSEL-STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst voor de maanden Junij, Julij, Augustus en September 1843.

Van *Amsterdam* naar *Kampen*: behalve Woensdag, dagelijks, des morgens ten 6 ure.

Van *Kampen* naar *Amsterdam*: behalve Dingsdag, dagelijks, des middags ten 3 ure.

Van *Amsterdam* naar *Deventer*, *Zutphen*, *Doesborgh*, *Arnhem* en *Keulen*: Maandag, Donderdag en Zaturdag, des morgens ten 8 ure.

Van *Kampen* naar *Arnhem* en *Keulen*: Maandag, Donderdag en Zaturdag, des middags circa ten 12 ure.

Van *Arnhem* naar *Dusseldorp* en *Keulen*: Zondag, Dingsdag en Vrijdag, des morgens ten 7 ure.

Van *Keulen* naar *Arnhem*, *Kampen* en *Amsterdam*: Dingsdag, Donderdag en Zaturdag, des morgens ten 10 ure.

Van *Arnhem* naar *Kampen* en *Amsterdam*: Zondag, Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 5 ure.

Van *Zutphen* naar *Kampen* en *Amsterdam*: Zondag, Woensdag en Vrijdag, des morgens circa ten 8¼ ure.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst voor de Maand Junij 1843.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*: elken Dingsdag en Zaturdag, des morgens 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*: elken Maandag en Donderdag des morgens ten 9½ ure.

Van *Arnhem* naar *Keulen*, *Mentz* en *Mannheim*: elken Dingsdag en Zaturdag, des middags omstreeks 4 ure.

Nadere informatiën bij den Agent te *Arnhem*.
B. BLECKMANN.

. I. WANDELINGEN *in een gedeelte van Gelderland, of Geschiedkundige en plaatsbeschrijvende Beschouwing over de omstreken der stad* ARNHEM. Vijfde vermeerderde en verbeterde druk. Met eene plaat. Prijs *f* 1.50.

II. *Het* GELDERSCH REISJE, *van Amsterdam over Utrecht, Zeist en De Greb op Arnhem, Nijmegen en Zutphen, benevens de omstreken dier plaatsen, met de terugreis over Het Loo, Soestdijk, enz.* Met eene kaart. Prijs *f* 1.

Beide deze werkjes worden uitgegeven en zijn voortdurend te bekomen bij den Boekhandelaar *NYHOFF* te *Arnhem* en zijne Correspondenten, bij wie ook, gedurende dit jaar en voor zoo ver de geringe voorraad strekt, voor den *verminderden prijs* van *f* 2.40 in plaats van *f* 4.80 wordt afgeleverd de groote TOPOGRAPHISCHE KAART *van de Omstreken der stad Arnhem*, waarop al de Buitenplaatsen met derzelver hoogten en laagten, plantsoenen en vijvers, wegen en voornaamste wandelpaden, naauwkeurig en sierlijk aangewezen zijn. — Dezelfde Kaart, op linnen geplakt in etui, voor *f* 3.60 in plaats van *f* 5.90.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 2 Juni 3 El 7 Palm 3 Duim; gew. 8 Duim; gev. 0 D.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.